

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 43

Fylke: Akershus

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Rarum

Emne: Ting til legedom og senere

Bygdelag:

60 år

Oppskr. av: Hansen Tidemann

Gard: Ramstad

(adresse): Ramstad breshus

G.nr. 10

Br.nr. 6.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Værentlig.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

2) Det har vært ganske alminnelig å bruke "gikttringer" både av menn og kvinner i eldre tid. Jeg har selv sett dem i bruk, store, glatte messingringer av samme form som forlovelsesringer fra ca 1890-årene, oftest båret på venstre hånd.

Til oppmot 1920-årene, kanskje lenger, har halshjeder av porfyr vært brukt som lindring mot tannsmerte hos spedbarn, ellers ble brukt gnidning av kjerner med fiolrot. Som eldre fikk barn ofte halshjeder av raspen for å forebygge "hoone kjertler".

Som barn kan jeg huske "elektriske" belter som ble brukt mot gikt, ischia osv. De var flate, brede med innsydde metallstykker. Fru Jonette Christensen ca 70 år, forteller at hennes bestemor brukte et bredt giktbelte som var sydd slik at en kunne stikke inn små kamferprosier. Mot ischias har helt til seneste tid vært

brukt tørket åluskinn som ble surret rundt og knyttet med bånd.

14). Ca 1900 fikk vi hjemme ofte besøk av en gammel fisker ^{med} en gull² øre ring i høyre øre.

4 årne omkring 1910 fikk en gammel mann bes i Karum på søkua slippe hundekatt med den begripelise at han var så giktbrødden at han ikke kunne komme opp om morgenen hvis han ikke kunne ha sin store Newfound lende i sengen om natten til å varme seg.

Som "giktmedisin" har vært nytteløst svovelblomme med genever tatt som "dram" på fastende hjerte om morgenen.